

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl asistentkou soudce Mgr. Lucií Schwarzovou v insolvenční věci dlužníka: **TRISIA, a.s.**, IČO 64610152, nám. Svobody 526, 739 61 Třinec-Lyžbice a insolvenčních navrhovatelů: a) **Bc. Ladislav Regnard**, Žalanského 291/12b, 163 00 Praha 6, b) **Terezie Regnardová**, Antala Staška 2059/80b, 140 00 Praha 4

t a k t o :

I. Insolvenční návrh navrhovatele ze dne 07.11.2016 **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným Krajskému soudu v Praze soudu dne 07.11.2016 se navrhovatelé domáhají vydání rozhodnutí, kterým bude zjištěn úpadek dlužníka. Usnesením č.j. KSPH 62 INS 25407/2016-A8 ze dne 09.11.2016, které nabylo právní moci dne 09.12.2016, bylo rozhodnuto o místní nepříslušnosti Krajského soudu v Praze (výrok I.) a o postoupení věci ke Krajskému soudu v Ostravě jako soudu místně příslušnému (výrok II.). Dlužník se k podanému insolvenčnímu návrhu vyjádřil podáním doručeným soudu dne 14.11.2016.

Dle ust. § 103 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v platném znění (dále „IZ“), musí být v insolvenčním návrhu uvedeny rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek, skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění podat návrh, není-li insolvenčním navrhovatelem dlužník, označeny důkazy, kterých se insolvenční navrhovatel dovolává, a musí z něj být patrné, čeho se jím insolvenční navrhovatel domáhá.

Dle ust. § 105 odst. 1 IZ podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku; je-li dlužníkem právnická osoba, je insolvenční navrhovatel, který vede účetnictví nebo daňovou evidenci podle zvláštního zákona, povinen doložit pohledávku uznáním dlužníka s ověřeným podpisem nebo vykonatelným rozhodnutím nebo notářským zápisem se svolením k vykonatelnosti nebo

exekutorským zápisem se svolením k vykonatelnosti nebo potvrzením auditora podle zvláštního zákona, soudního znalce nebo daňového poradce, že navrhovatel o pohledávce účtuje. Jde-li v případě pohledávky podle věty první o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203.

Dle ust. § 3 odst. 1 IZ je dlužník v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen "platební neschopnost"). Dle ust. § 3 odst. 2 IZ se má za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

Dle ust. § 3 odst. 4 IZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je v úpadku i tehdy, je-li předlužen. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkovy majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě majetku nebo v provozu podniku pokračovat.

Dle ust. § 3 odst. 5 IZ jde o hrozící úpadek tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.

V daném případě podání navrhovatelů **neobsahují rozhodující skutečnosti, které by osvědčovaly úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek.** Navrhovatelé se rozsáhle vyjadřují k chování dlužníka vůči jejich osobám a požadují provedení rozličných auditů dlužníka. K jejich pohledávkám vůči dlužníkovi uvádí, že jim dlužník dluží 54.263,- Kč s úročením, že dlužník dle jejich tvrzení odcizil finanční hotovost ve výši 1.500.000,- Kč a majetek, který byl umístěn v prostorech, které jim dlužník pronajímal. Dlužník k insolvenčnímu návrhu doložil mimo jiné faktury, ty však dle usnesení Vrchního soudu v Olomouci č.j. 3 VSOL 278/2010-P280-12 ze dne 22.07.2010 jsou pouze daňovými doklady, které mohou být vystaveny na základě vzniklého závazku, ovšem samy důvodem vzniku závazku nejsou. Podobně se vyjadřuje také Nejvyšší soud ČR v usnesení sp. zn. 32 Odo 276/2005 ze dne 15. 3. 2006, podle kterého faktura jako účetní doklad sama o sobě není důkazem o smluvním vztahu mezi účastníky. Tyto faktury jsou navíc podepsány pouze navrhovatelem a), navrhovatelé nedoložili, že dlužník s fakturovanými závazky souhlasí a uznává je. Vznik závazků je obecně spojen s vyjádřením dvoustranného či vícestranného projevu vůle, jež k uzavření takového obchodněprávního závazku směřuje, předložené listinné důkazy proto nemohou v tomto světle obstát. Navrhovatelé rovněž nedoložili tvrzenou krádež finančních prostředků a jejich majetku. Navrhovatelé tedy nedoložili, že mají vůči dlužníkovi pohledávku, která je déle než 30 dnů po lhůtě splatnosti. Navrhovatelé taktéž k insolvenčnímu návrhu nepřipojili přihlášku pohledávky (která je povinnou přílohou insolvenčního návrhu, podává-li jej věřitel), tedy ani z tohoto nemohl soud posoudit, zda skutečně mají navrhovatelé vůči dlužníkovi pohledávku a zda je po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti. Podle usnesení Vrchního soudu v Praze č.j. 1 VSPH 60/2011-A46 ze dne 24.02.2011 v otázce aktivní legitimace navrhuje věřitele, jež je předpokladem projednání dlužníkovy úpadku, spočívá

břemeno tvrzení i břemeno důkazní výhradně na tomto insolvenčním navrhovateli. Proto mu § 103 odst. 2 a 3 IZ - co do povinných náležitostí insolvenčního návrhu, jejichž absence vede v režimu § 128 odst. 1 a 2 IZ k odmítnutí insolvenčního návrhu - zvláště ukládá uvést v návrhu i skutečnosti, ze kterých vyplývá jeho oprávnění podat návrh, označit důkazy, kterých se k prokázání těchto skutečností dovolává, a rovněž takto označené důkazy, včetně přihlášky pohledávky jakožto speciální přílohy předepsané v § 105 IZ, k návrhu připojit. Je na insolvenčním navrhovateli-věřiteli, aby k doložení své tvrzené splatné pohledávky za dlužníkem nabídl takové listinné důkazy, z nichž lze závěr o její existenci spolehlivě učinit a aktivní legitimaci navrhovatele tak mít za doloženou.

Navrhovatelé rovněž neoznačili žádné další věřitele dlužníka ani závazky dalších věřitelů. Nejvyšší soud ČR v usnesení sen. zn. 29 NSČR 14/2011 ze dne 21.12.2011 uzavřel, že také věřitelský insolvenční návrh musí ve smyslu ustanovení § 103 odst. 2 insolvenčního zákona obsahovat jako součást vylíčení okolností, které osvědčují úpadek dlužníka nejen konkrétní údaje o dalších věřitelích dlužníka, nýbrž i konkrétní údaje o pohledávkách takových věřitelů, včetně konkrétních údajů o splatnosti těchto pohledávek a to v míře, která v případě, že tato tvrzení budou shledána pravdivými, dovolí insolvenčnímu soudu uzavřít, že dlužník je v úpadku.

Navrhovatelé rovněž neuvedli žádné skutečnosti dané insolvenčním zákonem, které by nasvědčovaly neschopnosti dlužníka plnit své závazky, když neuvedli žádné skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že dlužník je v platební neschopnosti nebo že souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Navrhovatelé sice uvedli, že dlužník je již 10 let v platební neschopnosti, tuto však dovozují pouze ze skutečnosti, že dlužník nesplnil jimi tvrzený závazek dokládáný fakturami a tvrzenou krádež finanční hotovosti a majetku. Navrhovatelé taktéž neuvedli žádné skutečnosti dané insolvenčním zákonem, které by nasvědčovaly hrozícímu úpadku dlužníka.

Soud podotýká, že navrhovatelé učinili v této věci také mnoho dalších podání, kterými se soud zabýval, avšak ani v nich nedostatky insolvenčního návrhu neodstranili.

Dle ust. § 128 odst. 1 IZ insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

S ohledem na to, že pro výše uvedený nedostatek nelze pokračovat v řízení, soud rozhodl v souladu s citovaným ust. § 128 odst. 1 IZ o odmítnutí návrhu.

Soud připomíná navrhovatelům, že **předmětem insolvenčního řízení není individuální uspokojení jednoho věřitele**, ale jeho předmětem je dlužníkuv úpadek, jak je vymezen v § 3 IZ, a způsob jeho řešení. Insolvenční řízení tedy slouží k co nejvyššímu a zásadně poměrnému uspokojení dlužníkových věřitelů, nikoli k provádění dokazování za účelem zjištění existence pohledávek věřitele proti dlužníkovi nebo k individuálnímu vymáhání pohledávek.

Dle ust. § 146 odst. 3 o.s.ř. by navrhovatel byl povinen hradit dlužníkovi jeho náklady řízení. Vzhledem k tomu, že dlužníkovi žádné náklady nevznikly, soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **I z e podat** odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Proti výroku I. mohou podat odvolání pouze insolvenční navrhovatelé.

V Ostravě dne 21.3.2017

Za správnost vyhotovení:
Radmila Klečková

Mgr. Lucie Schwarzová v. r.
asistentka soudce